

הפרש ביניהם, רק כי אנו קוראים לפעמים אימא ואבא והם ישו"ת, וכמו שכבר ידוע כי על הרוב הרב ז"ל קורא בשעה"כ ישו"ת בשם או"א, ולפעמים אנו קוראים את או"א עילאין בשם ישו"ת, שכן הוא האמת, שעולים ישו"ת לאו"א ונקראים על שמם. אמנם הדבר צריך ביאור כי בשבת שעולים ישו"ת במקום או"א בשחרית, או בא"א במנחה, ולא פורש בדברי הרב שמות המוחין שמקבלים בעיבור ויניקה ומוחין דגדלות, כי כל מ"ש הרב אינו אלא מוחין דישו"ת האמיתיים הנמשכים לפרצוף בינה דזו"ן, ואולם בשבת כי המוחין שמקבלים הוא לפרצוף החכמה דזו"ן, לא פורש בדברי הרב לא שמות המוחין ולא שמות הכלים, עם שיש מוחין וכלים וצלמים וכלים ולבושים כמו כל המשכת מוחין בחול, אולם הוא ע"י כונת רעותא דלבא מבלי שום שם מפורש כלל, לכן לא תקנו הראשונים רק שמות הנרנח"י דוקא, כי הם העצמות השוה בכל העולמות ואין בהם שינוי כלל, וכמו כן יש שמות שאינם משתנים מחול לשבת והם קבועים, כמו דרך משל יסודות דאו"א ז' מרגלאן וכיוצא, הם הם בעצמם בשבת כמו בחול, ודי בזה להיודעים והמכוונים.

* *
*

אחד החכמה

הקדמה לעמידות יום שב"ק

יח. נודע כי זו"ן הגדולים, שהם ישראל ורחל העולה בכל קומת ז"א, אין להם זווג רק בשבת קדש. כי בחול ליכא שום זווג רק ליעקב ורחל. רוצה לומר כי בחול אין זו"ן שוים בקומתן, ואז הזווג נקרא דיעקב ורחל העומדים בנה"י דז"א. יען כי בחול אין שום המשכת מוחין לזו"ן רק מישו"ת הנקראים נשמה דאצילות, והם נקראים מוחין דאחור בערך זו"ן, ועיין בשער העקודים (פ"ב בדפוס, ובכ"י הובא סוף פ"ה). ועיין בהגהת מורינו הרב ז"ל (שם בפ"ה) מה שהקשה ותירץ ז"ל: עוד יש לומר כי לעיל מיירי בזווג דזו"ן הגדולים הכוללים שאין זווגם רק בשבת אחר שמקבלים מוחין דאו"א עילאין שהם חיה דכללות, והכא מיירי בזווג דיעקב ורחל שמזדווגים בחול, כי בערכם המוחין הנמשכים בחול מישו"ת לזו"ן, נהי כי בערך זו"ן הם נשמה, אולם בערך יעקב ורחל הם חיה, כי הם מדריגה שלישית שלהם עכ"ל עי"ש. נמצא שיש זווג גם בחול, והוא, כי בערך יעקב ורחל, המוחין דחכמות דישו"ת הנמשכים לזו"ן בבחינת נשמה לפרצופי חכמה דבינה דזו"ן, הם הנקראים פנים, והם בחינת חיה ליעקב ורחל הנמשכים לחכמות דיעקב ורחל, ויש להם זיווג פרטי, וכמ"ש בשער העקודים (פ"ח) ויע"ש. אלא שלזה יש להתבונן, כי בהקדמה זו צריך המעיין לפרש הפרטים, שאלו יעקב ורחל המזדווגים בחול הם בינות שלהם, והמוחין הנמשכים להם אעפ"י שבערכם נקראים חיה, יען שהם מדריגה שלישית, והיה ראוי

שיזדווגו בבחינת פרצוף החכמה שלהם, כמו שבמדריגה ג' דו"ן מזדווגת פרצוף החכמה שלהם כשבאים לו מוחין דחיה מאו"א עילאין, וכאן ביעקב ורחל המוחין הנמשכים מישסו"ת נקראים או"א עילאין בערכם, והיה ראוי שיומשכו לפרצופי חכמות שלהם, עכ"ז אינם נמשכים רק לפרצופי בינות שלהם, והיינו לחכמות דבינות שלהם, דומיא דזו"ן ממש, ואעפ"כ מזדווגים בחול זווג גמור ונקראים חיה בערכם, יען הם ממדריגה שלישית בערכם. לא כן בזו"ן שאין נקראים בערכם רק מדריגה שניה והיא בחינת נשמה. וידוע דסתם מוחין דפנים אינם נקראים רק כשמקבלים מוחין דאו"א עילאין, ואז מזדווגים זו"ן הגדולים פב"פ, ולכן בשבת שנמשכים מוחין דאו"א עילאין אז מזדווגים זו"ן שהם ישראל ורחל פב"פ, וכ"ז ידוע ומפורסם מלשונות הרב בכמה מקומות, ובפרט בש"ט ו"ו ש' הזווגים פ"א, וכדברים האלה וכתורה הזאת כתב הרב מהר"ד מאג'אר ז"ל בכללותיו סי' ע"ט וק"ל.

והנה יש לחקור, כי זווג דפנים זה דו"ן הגדולים שכתב הרב כי תלוי הוא בקבלת מוחין דאו"א עילאין, אם הוא נוהג בכל תפילות שב"ק, דהיינו גם בשחרית דשב"ק שמקבלים מנה"י דאו"א וחג"ת שלהם בחזרה, ומכ"ש במוסף ומנחה, או דילמא דזה אינו אלא דוקא בזווג זו"ן הגדולים המזדווגים בלחש וחזרה דמוסף וכתר דחזרה כידוע, לא כן בלחש וחזרה דשחרית דאז הזיווג הוא דיעקב ורחל העומדים תמיד בנה"י דזו"ן הגדולים. ואף על פי כי בשחרית דשב"ק כבר קבלו זו"ן מוחין מנה"י דחג"ת דאו"א עילאין, עכ"ז אפשר כי כל זה אינו נקרא קבלת מוחין דחיה דכללות האצילות מכמה טעמים. חדא, דכבר נודע דהמוחין דו"ק, נה"י וחג"ת, אינם נקראים מוחין רק הארה בעלמא המאירים מחב"ד, וכמ"ש הרב בכמה מקומות בפרט בדרושי הנוק' ופ"ח דעקודים, וכ"כ בפירוש בש' כ"ב שער מוחין דקטנות פ"ג יע"ש. ובשער דרושי הצלם דרוש א' כתב דמוחין הנמשכים מכלים הפנימיים, אלו הם המוחין האמיתיים יע"ש, וכן בכמה מקומות כתב כן ופשוט. זאת ועוד שנית, כי כשאנו מעריכים זווגי יעקב ורחל המזדווגים בלחש וחזרה דמוסף ודמנחה, אתה מוצא בפרטן, כי בשחרית נה"י דזו"ן הגדולים ששם מלבישים יעקב ורחל, הם עומדים בחב"ד וחג"ת דעצמות דישסו"ת. נמצא כי יעקב ורחל לא עלו עדיין למדריגת עצמות נה"י דאו"א, ואע"פ שמקבלים מוחין דחיה מחג"ת וחב"ד דזו"ן העומדים בנה"י וחג"ת דאו"א עילאין, ע"י זו"ן הגדולים, עכ"ז הם אכתי לא עלו. ונוכל לומר כיון שעדיין מלבישים לעצמות חג"ת וחב"ד דישסו"ת, ומקבלים ע"י העצמות הנז', הרי הם נקראים מוחין דנשמה ולא דחיה, לא כן בלחש וחזרה דמוסף, כי כבר עלו נה"י דזו"ן הגדולים בנה"י דאו"א, ואף כי בלחש דמוסף עדיין הם עומדים בחב"ד דישסו"ת, עכ"ז כיון דזו"ן הגדולים כבר קבלו מוחין מחב"ד דאו"א בלחש דמוסף, הרי כח הזווג הבא ליעקב ורחל בזווג דשים שלום אינו אלא מכח המוחין דחב"ד דאו"א שהם מוחין אמיתיים, ונקראים מוחין דחיה, ואז הוי הזווג שלם שמזדווגים זו"ן, ומקבלים יעקב ורחל מהם, והם נקראים זווג זו"ן ויעקב ורחל כשהם שלמים. וכן ראיתי להרב אביגדור עזריאל ז"ל בלשונותיו בקונטרס הנקרא זמרת הארץ כ"י, והובאו קצת לשונות ממנו בספר אמת ליעקב הנ"מ (דף ק"ג ע"ב) סי' ח"י

קנין פירות

ז"ל: זווג ז"ן הגדולים משנכנס שבת לא היה לו זווג עד חזרת מוסף, יען ז"א עלה בשחרית וכו' יע"ש. הרי חדית לן דאפילו בלחש דמוסף אין לזו"ן הגדולים שום זווג, ואם איתא דבקבלת מוחין דו"ק, נה"י וחג"ת דאו"א עילאין, נקראים שכבר קבלו מוחין דחיה דכללות האצילות, למה אין מזדוגים זו"ן הגדולים, כמ"ש הרב בלשונותיו שהבאנו לעיל, אם לא על כורחינו צריכין אנו לומר, דאין נקראים מוחין שלמים דחיה דכללות דאצילות רק כשמקבלים מוחין שלמים דחב"ד דאבא ואימא עילאין.

ואבא היום לבאר ענין זה, כי הן אמת נפקא לן מכל זה, למאי דחדית לן הרב ז"ל בשער המוחין פ"ט בכואו לבאר ענין הארת ב"ן דב"ן שנותן לה הז"א ואח"כ המוחין דנסירה ע"י אימא ואח"כ המוחין דזווג, שם האיר עינינו בב' פירושים, וכתב ששניהם אמתיים. והיכי דמי, או כשהזווג הוא דיעקב ורחל הקטנים, או יעקב ולאה, או ישראל ולאה וכו', שכל זה נקרא זווג שאינו גמור, אזי הסדר הוא שבתחילה נותן לה הארת ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה, ואח"כ בעת הנסירה, הצלם דאבא, החכמות והחסדים, שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, עומדים על גבי רישא דז"א. והבינות והגבורות, שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ניתנים לה ע"י אימא, ובזווג ראשון דרוחא ביאה ראשונה, מקבלת ממנו מ"ה דב"ן, ואח"כ כביאה שניה דהולדה נותן לה טיפת ההזרעה, והם מ"ה דמ"ה. כל זה הוא זווג אחר דאחור, שאז זו"ן אינם שוים בקומתן. ונודע שד' בחינות או"א, שהם ישסו"ת דימין ושמאל, הם ב' בחי' או"א, מפני שהם כלולים ממ"ה וב"ן בין הימין ובין השמאל. וכן או"א עילאין דימין ושמאל. ובזווג זה דימי החול, שהוא זווג שאינו גמור, כתחילה לוקח ז"א ישסו"ת דצד שמאל דא"א, ואז אבא כולו מ"ה ואימא כולה ב"ן קודם החילוף, ואחר החילוף אימא דב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ואלו הנה"י ניתנים לנוק' בחול כשהזווג הוא דיעקב ורחל או לאה, ואח"כ עולה ז"א ולוקח מוחין דישסו"ת דימין דא"א והוא כמו זה ג"כ. ואפשר שהוא לזווג דכ"ד שעות, שאז יעקב ורחל שלימים, או בזווגים דערבית דליל שבת, שאז עדיין לא הגיעו זו"ן לקבל מוחין דחיה דאו"א עילאין, וזהו לפירוש הראשון. אמנם פירוש הב' מיירי בזווג ישראל ורחל, שאז זו"ן שוין בקומתן, ואז הוא באופן אחר. כי תחילה נבנית פרצופה ע"י הארת ב"ן דב"ן דוקא, כי הארת מ"ה דב"ן שהוא חלקה מהב"ן לא יכלה לקבלו כי חתום הוא תוך נה"י דאבא, כפי חילוק חילוף המוחין, כנודע מלשונות הרב, בש' המוחין שם, ומלשונות ש' או"א (פ"ד מ"ק ומ"ב וסוף פרק ד') ובשער ז"א (סוף פ"א) ובכמה מקומות, ובפרט בש' אנ"ך, כי שם הכריע מורינו הרב ש"ש זי"ע בהגותו להשוות כל לשונות הרב, והורה לנו חילוק בענין חילוף המוחין, בין כשמקבלים זו"ן מוחין דישסו"ת לכשמקבלים מוחין דאו"א עילאין עי"ש. אשר בזה תירץ קושיתו בפ"ז דשער אנ"ך והניחה בצ"ע כדי לעורר המעיין כאשר ידקדק המעיין היטב. ועיין עוד בהגתו הארוכה בפ"ט בשער המוחין והיא לא נדפסה בספר נהר שלום וישנה עדיין בכתובים, ואני העתקתיה בסוף סידור העמידה דחול, יען כי הוא יסוד לכל סדר הכנסת המוחין וחילוק סדר הזווגים. והוא מפרש שם הב' פירושים אלו דפ"ט דש' המוחין. ועיין להרב תו"ח בנדפס דקכ"ד ע"ב ודקכ"ה ע"א וע"ב.

כי שם האריך בלשונו הטהור יע"ש. אשר יוצא לנו מכל זה, כי יש חילוק גדול בענין חילוף המוחין, בין כשמזדוגים זו"ן בחול שאז הזווג אינו שלם, והיינו כשמקבלים המוחין מישסו"ת ואז אינם שווים בקומתן, שזה בא מכח קבלת מוחין דוקא מישסו"ת המלבישים לא"א מהחזה ועד הטיבור, לא כן כשמזדווגין זו"ן זווג שלם דפנים, שאז קבלתם הוא ממוחין דאו"א עילאין שאז שוים הם בקומתם. והסדר הוא בזה האופן, כי כתחילה נותן לה הארת ב"ן דב"ן דוקא, כי הארת מ"ה דב"ן לא יכלה לקבלו מהב"ן הכולל יען חתום הוא תוך נה"י דאבא. ובנסירה, חצי צלם דאו"א שהם מ"ה וב"ן דמ"ה נשארים מקיפים על גבי רישא דז"א, והבינות והגבורות דדעת דשניהם דאו"א שהם מ"ה וב"ן דב"ן חצי השמאל דשני הצלמים נכנסו בנוק' שלא ע"י ז"א, וננסרת, שנותן לה הארת המוחין דב"ן דמ"ה שהוא רוחא דחלקו מהמ"ה, והם בחינת תשעה שמות הוי"ה פשוטה. ובזווג דהולדה אזי נותן לה עצמותם, דהיינו מלכיות דב"ן דמ"ה ומ"ה דמ"ה. זהו מה שהאיר לנו הרב ז"ל בפ"ט דש' המוחין, ובכך ניחזי אנן, אם בשחרית לחש וחזרה דשב"ק נקרא שכבר קבלו זו"ן מוחין מאו"א, אעפ"י שהם נה"י וחג"ת, אזי צריך לכוין במילת באהבה בנסירה דכללות זו"ן, ומוחין דנסירה הם דשניהם דאו"א, חצי הצלם דאבא וחצי דאימא, והיינו ב"ן דב"ן ומ"ה דב"ן, והם נכנסים בנוק' וכו' וכנזכר לעיל. ואזי הזווג הוא דזו"ן הגדולים ו"ק דמ"ה ו"ק דב"ן ויעקב ורחל נכללים עמהם, ואם נאמר שקבלת המוחין דו"ק נה"י וחג"ת דאו"א, לחש וחזרת דשחרית שב"ק, אינם נקראים מוחין שלמים, אזי בהכרח כי הזווג אינו זווג גמור. ומוחין דנסירה אינם אלא דאימא לבדה, והם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן אחר החילוף, והזווג הוא דיעקב ורחל שמזדווגים כמו שאר תפלות.

והן אמת כי לכאורה יש להכריע כן מפשטי לשונות הרב ז"ל בשה"כ וז"ל: וענין פסוק שמע ישראל ענינו כי בכל שבת לא היה זווג כלל לז"א עם נוק' רחל אלא עתה בחזרת מוסף וכו' יע"ש. וכן ראיתי להרב זמרת הארץ ז"ל המובא שם בספר אמת ליעקב בקונטרס שפת אמת, וכן איתא בכת"י יע"ש, וכן משמע מלשון הרב מהר"ד מאג'אר ז"ל בכללותיו סוף סי' ק"ך שכתב וז"ל: אמנם בזווג ישראל שהוא כשזו"ן בקומתן עומדים בשוה, כגון מוספי שבת ויו"ט, אז הוא באופן אחר, כי תחילה נבנית פרצופה ע"י הארת ב"ן דב"ן וכו', ובנסירה חצי צלם דאו"א מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן חצי השמאל דב' הצלמים נכנסו בנוק' וכו' יע"ש. הרי דתלה נסירה הכללית הנעשה מחמת קבלת המוחין דאו"א, דוקא במוספי שבת ויו"ט, דמשמע הא בשחרית שבת לא נאמרו כל השיעורין הללו, רק נסירה פרטית כמו כל הזווגים, ולפי זה לכאורה צריכין אנו לכוין כמלת באהבה בלחש וחזרה דשחרית בנסירת זו"ן, שצלם דאבא שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן נשארים מקיפין ע"ג רישא דז"א, וצלם דאימא שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן נכנסים בנוק' כמו בחול, ואזי הזווג הם דיעקב ורחל, יען זו"ן הגדולים אינם שוים בקומתן, ונקרא שלא קבלו עדיין מוחין דחיה, וכמו שכתבנו לעיל.

אולם כד דייקנין שפיר כל זה ליתא, דהאמת הוא כי זווגי שחרית לחש וחזרה הם דזו"ן הגדולים, כי קבלת מוחין מנה"י וחג"ת דאו"א אינו התפשטות המוחין מחב"ד דאו"א,

כדי שנאמר שאינם מוחין גמורים ושהם הארות המוחין המאירים מחב"ד, כי מי נתן מוחין בחב"ד, והרי חב"ד דאו"א עדיין לא בא להם [מוחין] בשבת זו, כדי שמהם יומשכו מוחין וחג"ת בלחש וחזרה. דזה שנקראים מוחין דנה"י וחג"ת התפשטות הארה, היינו דוקא כשכבר קבלו תחילה החב"ד ונתקנו ע"י החב"ד דאו"א, ואח"כ משם מתפשטים הארתם לנה"י וחג"ת, וכמו שמצינו בכמה מקומות במטבע הברכה ובעומר וכיוצא, לא כן הכא, כי עדיין בחינת מוחין הנמשכים מחב"ד לא נמשכו, ואף גם בחב"ד דאו"א לא נמשכו מהפרצופים העליונים מהם, כדי שמהם יומשכו לנה"י וחג"ת, אמנם הנה"י והחג"ת דחכמה דזו"ן הנתקנים בלחש וחזרה הנמשכים להם מוחין מנה"י וחג"ת דאו"א ומלבישים אותם, הנה הנה"י הם ה' פרצופים גמורים מלבישים זה לזה מראש א"ק עד סוף העשיה, וכמו כן החג"ת דפרצוף החכמה דזו"ן הוא כלול ה' פרצופים גמורים מלבישים זל"ז מראש א"ק עד סוף העשיה. ונר"ן דכל אחד מהם נכנסים בלחש וחזרה, והחיה שבהם בברכת כהנים, בזה האופן, דרך משל פרצופי נה"י הנתקנים בלחש ^{דשחרית} ¹²³⁴⁵⁶⁷ ופרצופי החג"ת דחכמה הנתקנים בחזרת שחרית, הנה הנה"י והחג"ת האלו הם פרצופים גמורים כל אחד כלול מנרנח"י, והם נה"י דחכמה וכתר, דנה"י וחג"ת וחב"ד וכתר, דפרצוף חכמה הכולל דאצילות דאבי"ע דאצילות, נפש דחיות ויחידות דנרנח"י דחיה דחיה. ובחזרה נתקנים חג"ת דחכמה וכתר, דנה"י וחג"ת וחב"ד וכתר דחכמה דז"א, וכמו שכתב מורינו הרב ש"ש ז"ל בנהר שלום (מדף מ"א ואילך) כאשר יעיין המעיין. וכתב עליו הרב תו"ח (דף ק"ט ע"א) וז"ל: נמצא כשנתקנים הנה"י הוא הנה"י של כולם לא הנה"י הכוללים דחכמה וכן הוא בחול וכו' יע"ש, הרי הנה"י הוא פרצוף שלם כלול מנרנח"י שלמים, וכדי להמשיך המוחין לפרצופי נה"י דחכמה בלחש או חג"ת בחזרה או חב"ד במוסף, צריך מסירת נפש ועליית מ"ן כידוע, והו"ק שבהם נכנסים בק"ש, והג"ר שבהם נכנסים בעמידה, והל"מ שבהם נכנסים בברכת כהנים, וכל זה נמשך ונכנס ונתקן חכמה הכללית דזו"ן, ובל"מ שבהם צריך לכוין בין בפרצופי נה"י בלחש ובין בפרצופי חג"ת דחזרה, כי כל אחד מהם הם פרצופים שלימים, והל"מ שבהם נכנסים בברכת כהנים, והם בחינת חב"ד וחג"ת דפרצופי הנה"י, וחב"ד וחג"ת דפרצופי חג"ת, ובכל בחינת פרצוף מהם יש המשכת מוחין ליעקב ורחל המתייחסים לאותו פרצוף, ועולים מבי"ע דאצילות לאצילות. וכל זה פשוט הוא להבקיאים והמעיינים ויודעים המשכת המוחין. א"כ איפה, כיון שכבר קבלו זו"ן מוחין דנה"י או דחג"ת, רו"ל שכבר נכנסו בהם כללות נר"ן דנפש ונר"ן דרוח דנרנח"י דחיה דכללות עם מקיפיהם ל"מ דצלם, ונעשו כל אחד כלול מנרנח"י שלמים, כיצד נאמר שלא קבלו עדיין מוחין דחיה דכללות האצילות, ואם אינם מוחין דחיה מה בחינת מוחין הם, והרי מוחין דנשמה כבר נשלמו הל"מ שלהם בקרבנות ובנשמת כל חי, ואעפ"י שאלו הם נה"י וחג"ת דכללות פרצופי או"א לנה"י וחג"ת דפרצופי חכמה דזו"ן, לא מפני זה נאמר בהם שאינם מוחין דחיה, והרי הם ב' פרצופים גמורים כלול כל אחד מהם מה' פרצופים עם יעקב ורחל הכלולים בהם, וכיון שכבר נמשכו מוחין דחיה לזו"ן, הרי הם ראויים לזווג, ומזדוגים זו"ן שהם ישראל ולא שהיא רחל הגדולה ו"ק ודמ"הן וו"ק דב"ז בשים שלום זווגא שלים, ויעקב ורחל נכללים בהם.

והוי יודע כי מורינו הרב שר שלום ז"ל האיר עינינו בהקדמתו (בדף ק"ח סוף ע"ב) וכתוב בפירוש וגילה סודו, דמוחין דלחש וחזרה דשחרית שבת הם מוחין דחיה דכללות האצילות, והוא כפי הכלל שכלל לן הרב בשער העקודים, דאינם מזדוגים זו"ן כי אם כשיש להם מוחין דחיה דכללות, דבמחשבה אתבריר כולא, א"כ בהכרח הוא שמזדוגים זו"ן, וכן כתב בפירוש הרב מהר"ד מאג'אר ז"ל בהקדמתו הארוכה דברכת שים שלום זו"ל: בשחרית דשב"ק בלחש יכוין בכל הפרטים כנ"ל בשחרית דחול. אלא שבמקום זווג יעקב ורחל יכוין עתה בשני זווגים דישראל ולא ויעקב ורחל וכל זווג מהם וכו', הרי בפירוש דבלחש דשחרית שב"ק הם זווג דישראל ולא ויעקב ורחל שנכללים עמהם. וא"כ צריך לפרט, כי אלו הזווגים דלחש וחזרה בשחרית שב"ק הם זווגים שלימים דזו"ן הכוללים, אבל הם זיווג דמיניה וביה, רו"ל כי בלחש הם נה"י דחכמה דזו"ן ו"ק דמ"ה עם ו"ק דב"ן דזה הפרצוף, והם זו"ן דכללות הפרצוף ויעקב ורחל נכללים עמהם. וכן בחזרה חג"ת דחכמה, והם ו"ק דמ"ה ו"ק דב"ן דפרצופי חג"ת דאו"א, לחכמה דזו"ן הגדולים, ויעקב ורחל כבחינה זו נכללים עמהם. וכן בחב"ד דחכמה בשים שלום דלחש דמוסף ודכתר בחזרה, ומ"ש הרב בשער הכוונות דבשבת לא היה שום זווג כי אם בחזרת מוסף בקדושת כתר, הכוונה דאותו זווג הוא יותר כוללי דכללות השבוע כולה, והם בחי' לקיחת וקבלת מוחין מכל ד' בחינות או"א עילאין ביחד, שמזדוגים או"א דצד ימין עם או"א דצד שמאל, ועיין בשער י"ט שער אנ"ך פ"ו ובתו"ח (דף קכ"ה ע"א), וכ"כ מורינו הרב בסידור זו"ל: שמע דמוסף למסור עצמו עק"ה, ועי"ז גורם זווג דמ"ה וב"ן דזו"ן הכוללים ודיעקב ורחל הכוללים, וכן הוא זווג דנח"י דיתידה דחיה זווג דנרנח"י דזו"ן הכוללים עכ"ל, הביאו הרב תו"ח (דף קל"ג ע"א) וכתב הוא זו"ל: רו"ל דזו"ן הכוללים דכללות השבוע, א"כ יהיה דוגמת הזווגים דכללות דכל הכ"ד שעות, שבמנחת ערב שבת הוא זווג דאב"א שלהם, דוגמת זווג דמנחה דחול שהוא זווג דאב"א דזו"ן הכולל דכל הכ"ד שעות, והוא בחי' זיווג דו"ק דזו"ן הכוללים שהוא בחינת מ"ה והוא בחינת יניקה כמ"ש בשער ט"ל ש' מ"ד ומ"ן פי"א, והנסירה היא בליל שב"ק והוא מוחין דס"ג, ומוחין דפכ"פ שלהם הוא בתפילת שחרית שב"ק והם מוחין דבחינת ע"ב, ונתקנין פרט א' מהם בכל תפילה, דוגמת הזו"ן הכולל בכל כ"ד שעות שמזדוגים זווג דאב"א בנפילת אפים דמנחה, ונסירתם כלילה, והצ' דצלם בכלי הפנימי שלהם נתקנת פרט א' ממנה בלחש ופרט אחד ממנה בחזרה, והל"מ בכרכת כהנים, וזווגם בנפילת אפים, כן הוא בזו"ן דכללות השבוע, וזהו לבד הזו"ן הפרטים הנתקנים בכל תפילה. א"כ הכלי האמצעי דזו"ן דכללות השבוע נתקן במנחת עש"ק, והכלי החיצון בערבית דשבת, והכלי הפנימי בשחרית ומוסף דשבת, וזיווגם בשמע דמוסף, והזווג דהמברך בשים שלום הוא דחכמה וכתר דזו"ן הכולל, ונקרא זווג דפרטות וכו', וכן הוא במנחת שבת, כי או"א העולים עם הזו"ן בדיקנא, רו"ל זו"ן הכוללים הנקראים או"א עם זו"ן הפרטים, ומזדוגים בלחש וחזרה דמנחת שבת ע"י מסירה עק"ה, והוא זיווג דפרטי פרצופיהם, והזווג הכללי שבהם הוא בצדקתך, וזהו שכתב בספר הכוונות שהוא דוגמת נפילת אפים, רו"ל שבנפילת אפים הוא זווג דזו"ן הכולל כנודע עכ"ל, הרי בפירוש ככל מה שכתבנו, ועיין עוד שם בתו"ח (דף ס"ג ע"א) ותבין יותר בביאור וק"ל.

ו'צפון החב'ד הפלוינים שבכפר נק' אל' חג'ה וחי' נק'
 אר'א ח'ח' יס'סו'ח גס נק' דעה הסתמון הכולל תרין פיסרין
 ודעה כי הב' עמ'רין נק' חו'ב' ח'ח' ודעה הסתמון שבה
 נק' יס'סו'ח וכלל'הם נק' גר'ין דרוח וה'ק' שבה נושא הם
 הנק' ז'ין ונפ'רך שנק' אר'א יס'סו'ח חג'ה כח'ל נק' אל'ו
 נס'י ט'ס' נק' ז'ין והחולים שבה ו'ק' דמ'ה ו'וק' דב'ן
 ויסוד נק' יעקב ורחל ואל' יעקב ורחל הם דנושא ח'ח' חג'ה כי
 יסוד הוא מכלל ה'וק' וגם החג' דמ'ה וב'ן נק'ר'א יעקב ורחל
 וכלל'הם נק' גר'ין דנש'. וזה הכלל הוא בכל י'ם דכל פרטי'
 שמתחלקים (קב) ל'יד פרט'ים כח'ל ע'ד סדר המתחלקות
 י'ד פרט'י' ב'י'ם דכללות כל פולם האלילות כי עתיק וטק'
 ואר'א וטק' הם חב'ד דכח' דכללות פולם האל'י' ותחסי'הם
 אר'א ויס'סו'ח מלבישים לחג'ה (קח ע'א) דאר'א ונק' חג'ה
 כערך חב'ד הפלוינים וחב'ד כערך ז'ין ותחסי'הם ז'ין
 ויעקב ורחל ה' קטוה דכללות פולם האלילות ונק' גה'י'ם
 כערך החב'ד הפלוינים. גם כללות כל השלמות נחלקים
 בשלשה חלקות הנו' באופן זה כי כחב'ד דר'ק' הם עתיק וטק'
 ואר'א וטק' גר'ין דשמה ואורות אח'ם המלבישים לחג'ה על
 הם אר'א יס'סו'ח גר'ין דרוח ואבי'ם המלבישים לגה'י' ש'ל הם
 ז'ין ויעקב ורחל גר'ין דנש' וכחב'ד' כל זה הי'טב כעמ'ר
 הסקדמה דרוח'י' ח'ק' ע'ס' ובע'ה שער אל'ך ובע'ה סקדמות
 ונפרס בדרוש הדעה שס' הרחיב והעמיק מהר'ח' ז'ל כענין
 זה וכח' כי מבלעד הקדמה זו אין ידעה שורשי'ה כענין
 ה'י'ם ע'ס' הי'טב מאד כי ההקדמה זו לרי'כה היא מאד כי
 עליה מיוסדים הטוטה. באופן כי כל ה'י'ם דכל פרט'ק אבי'ם
 נחלקים לג' קיים קו ימין ח'ח'ן חכמה נק' פרט'ק דעמיק
 דכור'א וחסד פרט'ק אב'א ונלח פרט'ק ז'ל וק' שחאל בג'ה
 בינה נק' פרט'ק טק' דעתיק ונצורה פרט'ק אח'א ואוד
 פרט'ק טק' דר'א וקו האמלפי דח'י' דעה כגול מחו'ב' נק'
 אר'א וטק' ות'ה פרט'י' יס'סו'ם יסוד פרט'י' יעקב ורחל וכל
 פרט'ק כגול מח'ה וב'ן וגם מל' דמ'ה ומלכות דב'ן נק'
 טק' רחל אל'א שמלכות דמ'ה נק' יעקב כערך מלכות דב'ן
 שנק' רחל וכח'ל :

נחזור

לכא' בע'ה אופן הגדלת הו'ין וכל הפרט'ים ע'י'
 קבלתם המוחין עם שהוא פשוט וכבר נתבאר לפיל
 כי כפי סדר מדרגת פליית ז'ין דאלילות בכל עה חסן לקבל
 מוחין או דשמה או רחיה או דיחידה מספר'ופים אל מעלה
 מס' כח'ל כך כפי אופן הסדר והשיעור מתש' פולים כל
 הפרט'ים של כל העולמות הפלוינים שפליים ואל כל השלמות
 התחמנים דבי'ע לקבל מוחין או דשמה או רחיה או דיחידה
 כל פרט'ק מהפרט'ים שעליו וכח'ל וכח'ס' כעמ'ר' הסג'ת
 בדרג' ענין סעודה שחרי'ה דשנה ח'ל ודע כי אל' העולמות
 שא' יומרים למעלה שם פולים ז'ין מוכרח הוא כי בעל'וס
 למעלה גם שא' השלמות דבי'ע אשר תחסי'הם פולים
 אח'י'ים כפי סדר עליית ז'ין וכעד'ל כל השלמות אשר
 למעלה מן ז'ין דר'א'י' מוכרח הוא לפנות גם הם מתקומם
 כפי סדר פליית ז'ין לתת להם מקום לפנות במקומם ואין
 כח בקולמוס לפרס' הכל אבל נדבר דרך קצרה כי הנה כל
 הפרט'ים וכל השלמות יחד כולם פולים זה אחר זה עד
 שנמלא כי עתיק'א קדישא דאלילות עולה עד מקום ח'ק' לכל
 קוחים כמבאר אל'י'ו באורך בדרוש אדו'ר' ח'ך ס'ס
 בג'ם קודם שחט'א ומה עם גרם בכל השלמות וע'ס' הי'טב :
גם ענין דרוח ראשון שביארטו בענין שבעה מלבי' של'א
 מבחי' און עליונה דר'ק' ואירע בהם עם תרוב לפנין
 המיטה והביסול ואין הכוונה ח'ל לומר כי הם המלבי' דר'ק'
 אדום דפ' ויסלח כי אוחם המלבי' ילאו מן העין דר'ק' אבל
 הם בחי' שחרות שלמפלגה מהם שילאו מן האון ושם בדרוש

הוא הנקרא חסי ולא מטי ביארטו בענין סכמ' והתחמה
 והבינה שס' שהם בחינה עם י'ה בחל'י' ה'י'ן ושם נתבאר
 ח'ך נפשו' בחי' ד'ל' או ר'ד וכיוצא בה' ופ'ס'. והנה פחה
 בסעודה שחרי'ה דשנה עולה עתיק'א קדישא דשולם האל'י'
 עד אוחם הה'י'ן אשר שם ולכן סעודה זו נק' סעודה
 דעתיק'א קדישא כח'ל (ע'ב) הרי מבוואר כל מה שכחבט וממלא
 שכל דברי הרב ב'ח'ן הוא בכל פרט'י' כל העולמות שכולם נקראים
 זעיר ונוקב'י' ופולם נחלקים כאלהם ח'ק'ן שיה' כח'ל :
והענין ידוע כי הו'ין דאלילות דל פרס' כבר הם שלמים
 מלך פלמ'ס מבחי' ו'ק' דכללות האלילות שם
 הגני פרט'ים ח'ח'ן ואמלפי טה'י' חג'ה הכוללים כל אחד
 כגול פח' פרט'ים עם גרנח'י' דנש' ורוח הכוללים מלבישים
 בהם זה מלך המאל'ל העליון ואינם חסרים מהו'ל לפולם
 וכל אוחם המוחין והאלמים שמקבלים הו'ין מיס'סו'ח שם
 עיבור ימיקה ומיחין דגדלת ראשון הוא ביחוד ותיקון כ'
 פרט'ים דפרט'ק האל'י' הנקרא בינה חו'ין הנחק'ן על ידי
 יס'סו'ח הנקרא בינה כחמה דר'א'י' וכח' בחחילת פ'ח משער
 המוחין פ'ס'. ונמשכים להם כ' בחי' גרנח'י' דשמה בה'
 ללמי המוחין מלבישים בה' פרט'י' יס'סו'ח לה' פרט'י' בינה
 הנו' חו'ין ועי'כ' עגול קומת ז'ל עד שיעור כל קומת יס'סו'ח
 שהוא עד חמה דר'א'ל כי הגב'ס לה' פרט'י' יס'סו'ח כי פ'י'
 הסג'סות הכ' ללמי המוחין הנו' בה' פרט'י' יס'סו'ח ואח'כ'
 כל פרט'ק עם האל'ם דמוחין שנו מחשש' ב'יק' דכל פרט'ק
 ח'ה' פרט'י' בינה דו'ין עגול כל פרט'ק ונפשה בן י'ם נשמות
 כשיעור אוח'ו הפרט'ק שנחשש' בו. באופן כי באל'ק' ז'ל
 כל גדלות ראשון שס' גרנח'י' דשמה או כבר הוא גדול
 כשיעור יס'סו'ם ונק' בשם יס'סו'ם שס' גרנח'י' דשמה דר'א'י'
 ויס'סו'ח נק' עשה בשם אר'א פילאין כי כפי פליית האל'
 ביס'סו'ם ולקוחתו המוחין דשמה מהם ק' פליית יס'סו'ם
 באר'א פילאין ולקוחתם המוחין דרוח מהם זה כערך
 האלילות. אחר'ם כפר'ס' גם אל' נק' מוחין דשמה וגם
 אר'א על וקבלו מוחין מא'ל' ונקרא בשם אר'א עדי' ואר'א בשם
 אר'א שם אורות דס'ג' דר'ק' ואח'ם בשם אורות דע'ג'
 וסג'ת דר'ק' ואורות דע'ג' בשם אורות שפרות גלגל'ת
 כח' דר'ק' :

ובן טק' הכוללת דאלילות הנקרא טק' ח'ח' פלמ'ס לקבל
 מוחין מהו'ל הכילל ועגולה כמח'ה ונק' עשה בשם
 ז'ל דר'א'י' והכריחה פלה למקום הטק' הנו' דאלילות
 ונק' בשם טק'ב'א דר'א'י' והי'ירה פלה למקום הכריחה
 ונקרא בשם כריחה ופשיה פלה למקום הי'ירה ונקרא בשם
 י'ירה הרי (קב'א) בעלות הו'ין דאלילות לקבל מוחין דשמה
 ונחק'ן ועגול פרט'ק האל'י' הנקרא בינה שלם כמכר על
 ג'כ' פרטי' פרט'י' כל השלמות פלוינים ותחמנים וקבל גם סם
 מוחין דשמה כל פרט'ק מפרט'ק שעליו כפי סדר פליית
 הו'ין כח'ל :

ובן בעלות הו'ין דאלילות שר לקבל מוחין דרוח הנקרא
 קטטה ועגול'ים שני מאו'ל פילאין כנון בשחרי'ה ומוסק'
 דשנה וי'ס' או כליל סס' והוא מיס'סו'ח ששל' כבר ונקראין
 בשם אר'א פילאין כח'ל מהם מקבלים מוחין דרוח לפרט'ק
 הדי' חו'ין הנק' חכמה ע'ד סדר קבלתם המוחין דשמה כח'ל
 ועי'כ' עגול הו'ל עד שיעור קומת אר'א פילאין שהוא עד
 כערך דר'א'ל ונק' עשה בשם אר'א פילאין (ויס'סו'ח שכבר נק'
 בשם אר'א פילאין פולים עשה ומקבלים מוחין דרוח מא'ל'
 והוא מאו'ל פילאין כח'י' שעלו כבר ונק' אר'א מהם מקבלין
 מוחין דרוח ונק' עשה בשם אר'א פילאין פולים עשה
 ומקבלים מוחין דרוח מא'ל' שעלם כבר ונקרא בשם אח'ם -
 ונק' עשה בשם (קכב) פ'כ' דר'ק' ואורות אח'ם פולים
 גלגל'ת

אם בונה טה'ת
 כל יומ' דח'כ'
 ח'ח'ק' עגול' ככ' -

הנחות וביאורים (קב) פ'ין לקמן דף ק"א ספ'ר'י' ופ'ין ח'ח' דף כ"ט ספ'ר'י' : (קכא) פ'ין ח'ח' דף פ"א : (קכב) ספ'ר'י' ופ'ין ח'ח' דף פ"א :
 פ'ח'ה' פ'ר' דח'כ'ס' דח'ק' פ'ל' מהכ' ונק'ל' וס'ט' כשם וכו' פ'כ'י' פ'ין ח'ח' דף פ"ב :
 ג' ח'ח'ק' עגול' ככ' ונק'ל' כשם טה'